nez uno anno anteq̄ eēt mortuuſ mecuz & cuz
Scipione diſſerere. Tamē auſert eam uiriditatez
ī qua etiā tūc erat Scipio. Quā obrez uita qdez ta-
liſ fuit ul' fortuna ul' gloria ut nichil poſſet ac-
cedere. Moriendi autez ſenſuz aſtulit celeritas.
Quo de genere mortiſ difficile dictuz eſt. Quid
hoīeſ ſuſpicentur uos uidetiſ. hoc uere tn̄ licet
dicere. p. Scipioni ex multiſ diebꝫ quoſ in uita ce-
lebrauimoſ letiſſimoſq; uiderit. Illuz diez clariſ-
ſimuz fuiſſe, in quo Cum ſenatu dimiſſo domū redu-
ctuſ aduesperuz eſt a patribuſ cōſcriptiſ. p. ro- romani et
mani ac ſociiſ & latiniſ i. priuſ una die pridie q̄ exceſſiſſet ui-
ta, ut ex tā alto dignitatiſ gradu ad ſuperoſ uid-
eatur potiuſ q̄ ad inferoſ perueniſſe. Nec eniz
aſſentior hiſ q hoc nuper diſſerere ceperunt, cuz
corporibꝫ ſimul animoſ interire, atq; omnia m-
orte deleri. Pluſ apud me antiquoꝝ auctoritaſ
ualet, ul' noſtroꝝ maioꝝ q mortuiſ tam religi-
oſa iura tribuerunt, quod nō feciſſent ſi nich- profecto
il adeoſ pertinere arbitrarentur, ul' eoꝝ qui
in hac terra fuerūt, magnāq; greciā. q nuc et ſtat teſtus
quidez deleta eſt. tum florebat inſtitutiſ ſuiſ. ſic quiq; ma
& preceptiſ erudierunt. ul' eiuſ ā appollinis o gnā greciā